

[Formanden.]

forskellige offentlige eller private skoleformer, samt med hensyn til den måde, hvorpå disse ordensregler fastsættes, herunder hvorvidt eleverne har været medbestemmende?"

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommende spørgetid.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om fornyelse af to statspræmieobligationslån.*

Den 10. september og den 5. december 1967 forfalder de to i 1962 optagne præmieobligationslån til tilbagebetaling. De to lån, der hver er på 50 mill. kr., blev optaget som led i det økonomisk-politiske forlig i 1962. For at opnå den videst mulige udbredelse blev størrelsen på hver obligation fastsat til 10 kr.

Det først emitterede af de to lån blev hurtigt udsolgt, medens det ikke lykkedes at sælge samtlige obligationer af det andet lån. Det beløb af det sidstnævnte lån, der er ude i omsætningen, andrager ca. 33 mill. kr., og det samlede lånebeløb er således 83 mill. kr.

Præmiebeløbet blev for hvert af de to lån fastsat til 11.250.000 kr. for lånenes 5-årige løbetid. Trækningen finder for hvert lån sted én gang årlig, og præmiebeløbet fordeltes således, at der ved den første trækning udbetaltes 3.250.000 kr. i præmier, medens der ved hver af de følgende fire trækninger udtrækkes 2 mill. kr. i præmier. Præmiebeløbet svarer til en forrentning af lånene på gennemsnitlig 4,5 pct. p. a.

Da det må anses for ønskeligt at fastholde den private opsparing, der er sket ved optagelsen af de to lån, og da det endvidere er ønskeligt, at finansministeriet får mulighed for at fortsætte lån på 83 mill. kr. til en renteudgift på 4,5 pct. p. a., foreslås det at søge de to lån forlænget for en ny 5-årige periode.

Forlængelsen foreslås gennemført på den måde, at gyldigheden af de foreliggende obligationer forlænges for 5 år, og at der i disse 5 år udtrækkes præmier til samme beløb og efter samme regler som i de to

låns første 5-årige periode. Herved opnår man for det første at kunne spare trykningsudgifter til nye obligationer. For det andet vil man formentlig kunne opnå, at et større antal obligationsejere fortsat vil deltage i lånene.

Salget af det sidst emitterede af de to lån har fortsat fundet sted siden emissionen, men finansministeriet har nu for kort tid siden besluttet at standse salget. Salgsprovisionen andrager 5 pct. af obligationernes pålydende værdi, og denne udgift i forbindelse med den gennemsnitlige præmieudgift ved den forestående 5. trækning af lånet vil medføre udgifter på i alt ca. 10 pct. af salgsprovenuet. En sådan udgift må anses for at indebære en for høj forrentningsprocent for den resterende del af lånets løbetid. Salget vil ikke senere blive genoptaget.

Om de enkelte bestemmelser i lovforslaget skal jeg kun fremkomme med følgende bemærkninger:

Da obligationerne efter deres tekst forfalder til betaling henholdsvis den 10. september og den 5. december 1967, må ejerne fortsat kunne kræve dem indløst efter disse datoer, såfremt de måtte ønske det. Denne ret, der gælder i hele lånets løbetid, er fremhævet i lovforslagets § 3. De obligations-ejere, som ikke ønsker at deltage i fremtidige præmieudlodninger, vil derfor kunne få obligationernes pålydende udbetalt.

I lovforslagets § 4 tillægges der finansministeren bemyndigelse til at overtage de obligationer af de to lån, der kræves indløst, samt de obligationer af det i december 1962 emitterede lån, der ikke er solgt. Medens sidstnævnte beholdning andrager omtrent 17 mill. kr., er det ikke muligt at udtale sig om, hvor stor en del af de i omløb værende obligationer der vil blive krævet indløst. Der er imidlertid grund til at tro, at obligations-ejerne vil være interesserede i fortsat at kunne få præmie på deres obligationer, og at derfor kun en mindre del af disse vil blive præsenteret til indløsning. Det er ikke hensigten at søge de indløste obligationer afsat på ny.

De øvrige bestemmelser i lovforslaget svarer til de bestemmelser, der gælder for alle statens præmieobligationslån, og som

[Finansministeren.]

også hidtil har været gældende for de heromhandlede to lån.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Minister Hans Sølvhøj: Herved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om visse forholdsregler i henhold til De Forenede Nationers pagt.*

Baggrunden for dette lovforslag er i al korthed denne: Danmark er ved sit medlemskab af FN forpligtet til at anerkende og udføre beslutninger, der træffes af sikkerhedsrådet i overensstemmelse med pagten, i særdeleshed beslutninger om økonomiske og lignende sanktioner som led i rådets virksomhed til sikring af freden. For at vi skal kunne opfylde denne pligt, må der være mulighed for at give de pågældende resolutioner retskraft her i landet. Regeringen har fundet, at tiden til at søge den hertil fornødne lovhjælp må være inde nu, da sikkerhedsrådet for første gang — i sagen om Sydrhodesia — har truffet en beslutning af den pågældende art.

Eftersom der alene er tale om tilfælde, i hvilke den danske stats internationale forpligtelse er eller vil være klar og allerede til stede, har regeringen fundet det ubetænkeligt at søge en almindelig bemyndigelse til — efter forhandling med det udenrigspolitiske nævn — at give sådanne beslutninger bindende virkning for borgerne.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at sikkerhedsrådets beslutning om Rhodesia berører løbende kontrakter, og at det ikke kan udelukkes, at også fremtidige beslutninger vil kunne gøre det. Loven må derfor også omfatte denne mulighed. Danmarks internationale forpligtelse vil i alle tilfælde være afgrænset af den af sikkerhedsrådet lovligt vedtagne beslutning, og indholdet af de nødvendige gennemførelsesforanstaltninger vil derfor altid være klart. Regeringen er imidlertid opmærksom på, at hensynet til løbende kontrakter vil kunne rejse problemer, som, hvis det ønskes, kan drøftes i udvalget.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, tillader jeg mig at anbefale dette til folketingets velvillige behandling.

Fiskeriministeren (Risgaard Knudsen): Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om udførsel af fisk og fiskevarer.*

Lovforslaget går i al sin korthed ud på, at den revision af loven, som var forudset at skulle finde sted i indeværende folketings-samling, udskydes til næste folketings-samling. Begrundelsen herfor er vanskeligheden ved for tiden at bedømme de afsætningsvilkår, som den danske fiskeeksport vil komme til at arbejde under i den kommende tid. Dette gælder ikke mindst i forhold til de aftagerlande, der er medlem af Det europæiske økonomiske Fællesskab, så længe den for dette betydningsfulde markedsområde forudsete fælles fiskeripolitik endnu ikke er vedtaget.

Som nævnt i bemærkningerne til lovforslaget har den gældende lov hidtil kun været anvendt til fastsættelse af mindsteeksportpriser for levende ørreder til en række lande og for ispakke ørreder til et enkelt land.

De herved opnåede resultater har imidlertid været særdeles gode, idet det ved indførelse af mindsteeksportpriser ikke alene er lykkedes at afværge den kritik, der var fremkommet med påstand om dansk undersalg og med krav om modforanstaltninger, men samtidig har det også været muligt at afsætte større mængder til de højere, men faste priser.

Bl. a. som følge af, at der i perioder har gjort sig en vis råvaremangel gældende, har eksportpriserne på andre fiskeriprodukter ligget på et sådant niveau, at der ikke fra vedkommende brancheorganisationer har været fremsat ønsker om indførelse af mindsteeksportpriser.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg herefter anbefale dette til det høje tings velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om beregning af et reguleringspristal.

(Lovforslaget (nr. 65) findes i tillæg A. sp. 1477, fremsættelsen i tidenden sp. 559).